KÆRE KAMMERATER:

OPBYGNINGEN AF SOCIALISMEN er en vedvarende og dialektisk proces.

Den store målsætning må aldrig glemmes, men det må det daglige reformarbejde heller ikke. SF er det parti, som bedre end noget andet dansk parti kan virkeliggøre både en større international solidaritet og opbygningen og udformningen af den decentrale og basisdemokratiske socialisme i Danmark.

Det ved vi, og det er vores arbejdes grundfundament.

Vi ved også, at en omformning i socialistisk retning kun er mulig, når et aktivt folkeflertal er direkte deltagere i den samlede aktions- og beslutningsproces.

DETTE ÅRS LANDSMØDE BØR SKABE ET NØDVENDIGT, ET AFKLARET, OG ET BRUGBART REDSKAB FOR ETABLERINGEN AF ET NYT ARBEJDERFLERTAL I DANMARK.

LANDSMØDET BØR GIVE UDTRYK for en voksende folkelig modstand mod højre-drejningen og det borgerlige sammenrend, og i denne forbindelse må landsmødet vise, at der findes en kraftfuld modpol til højrekræfterne, at der i det mindste er ét stort og stærkt parti på venstrefløjen, som har evne, mod og vilje til at udbygge og forstærke kampen for socialt retfærdige og humant betingede kriseløsninger, og som samtidig bærer en optimisme for en bedre fremtid gennem menneskers fælles aktivitet og fælles kamp, vendt mod den kapitalistiske produktionsmåde og vendt mod miljødestruktionen, vendt mod den globale rovdrift på mennesker og begrænsede naturressourcer, vendt mod våbendemagogiens og oprustningens vanvid, vendt mod en fortsat fascisme og kapitalisme i verden, en fortsat egoisme og udbytning i en truet verden.

EFTERHÅNDEN SOM DEN GLOBALE KRISES FORSKELLIGE ASPEKTER bliver mere og mere omfattende, så krisen som helhed tegner historiens hidtil største trussel mod civilisationen, mod naturen og mod alt liv på vores planet, vil der nødvendigvis opstå en voksende folkelig og socialistisk modstrømning.

Og her er så grundlaget for den optimisme og den konstante forøgelse af arbejdsopgaver, som Socialistisk Folkeparti bør udvikle.

HØJREKRÆFTERNES EGENTLIGE OG STÆRKESTE MODSTANDER ER SOCIALISTISK FOLKEPARTI, OG DET BØR LANDSMØDET MERE END NOGENSINDE GØRE HELT KLART.

I GRØNLAND HAR FLERTALLET valgt at sige nej til det konservative og forsigtige Atåssut. I stedet har folkeflertallet med indvælgelsen af 12 landstingsmedlemmer fra Siumut og 2 landstingsmedlemmer fra Inuit Ataqatigiit fastholdt de senere års progressive udviklingslinie, og den udmeldelse af EF, som flertallet valgte d. 23. februar 1982, er afgørende bekræftet.
Ligeledes vil Hjemmestyrets bevidste grønlandiseringspolitik og hermed den voksende frigørelse og selvstændiggørelse i det grønlandske folk kunne fortsætte med fornyet styrke.
SF-LANDSMØDET HAR LEJLIGHED TIL AT BEKRÆFTE den solidaritet og det venskabsbånd, der er mellem socialister overalt på kloden, således også mellem venstrekræfterne i Grønland og Socialistisk Folkeparti i Danmark.
JEG SENDER HERMED de varmeste socialistiske hilsener til SFs landsmøde 1983 og vil kun beklage, at jeg hverken i 1982 eller i 1983 har haft mulighed for at deltage.
GØR NU LANDSMØDET til en bekræftelse af den venstredrejning i dansk politik, som kan og bør vinde langt større tilslutning fremover. Kodeordene er optimisme, vilje og fællesskab.'